

Dr. Mustafa Cerić

Reisu-l-ulema (1993.-2012.)

TREĆA RAMAZANSKA HUTBA

(21. ramazan 1438 h.g.)

(16. juni 2017. godine)

Džamija "Kralj Fahd" Sarajevo

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَ أَوْقَاتَ رَمَضَانَ عَلَى غَيْرِهِ مِنَ الْأَزْمَانِ وَأَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ، أَحْمَدُهُ سُبْحَانَهُ وَأَشْكُرُهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ نَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الَّذِي كَانَ يُخْصَّ رَمَضَانَ بِمَا لَمْ يَخْصُ بِهِ غَيْرُهُ مِنْ صَلَاةٍ وَتِلَاوَةٍ وَصَدَقَةٍ وَبِرٍّ وَإِحْسَانٍ. اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الطَّاهِرِينَ الَّذِينَ آتَرُوا رِضَا اللَّهِ عَلَى شَهَوَاتِ نَفْسِهِمْ فَخَرَجُوا مِنَ الدُّنْيَا مَا جُورِينَ وَعَلَى سَعْيِهِمْ مَشْكُورِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

أَمَّا بَعْدُ: فَيَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ فِيهِ جَمَاعُ الْخَيْرِ كُلِّهِ فَاجْعَلُوا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ عَذَابِ اللَّهِ وَقَايَةَ بِفِعْلِ الْأَوْامِرِ وَتَرْكِ النَّوََاهِي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوهُ، إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ!

Draga braćo i sestre,

između straha od samoće i radoznalosti do sreće, čovjek traži izvor za samospoznaju i spoznaju svijeta. Čovjek voli samostalnost, voli slobodu, ali kad shvati da mu samostalnost donosi izvjesnu samoću - uplaši se. Onda traži utočište od straha od samoće, traži spoznaju onog što ga čini apsolutno sigurnim radije nego apsolutno slobodnim. U stvari, čovjek je slobodan tek onda kad je siguran da nije sâm, kad vjeruje da ima neko ko brine o njemu, kad osjeti da ima neko ko mu se obraća, kad misli da ima neko ko ga sluša. Čovjek zna da spoznaja o njegovom Stvoritelja nije dostatna u njemu samome, već se dopunjuje izvan njega. Spoznaja koja mu dolazi izvan je za njega najveći izazov iako mu nije potpuno spoznatljivo ni ono što je u njemu samome. U stvari, čovjek traži vanjski izvor spoznaje da bi odgovorio

izazovu unutrašnje spoznaje i obrnuto, čovjek ispituje svoju unutarnju spoznajnu moć da bi razumio svijet izvan i iznad sebe. - *Bit će vam dostupno da spoznate znakove (kodove) koji su iznad vas, kao i one koji su u vama kako bi vam istina bila jasna...* (Kur'an, 6:75)

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ.

Na početku sedmoga stoljeća po Mīlādu Muhammed, a.s., je zatekao svijet u *džāhilijetu*, tj., u neznanju i učmalosti. Zatekao je svijet "bez prave vijesti" i "bez čiste svijesti". Svijet *džāhilijeta* ne samo da je bio zaboravio "pravu vijest" od Adema, Nuha, Ibrahima, Musaa i Isaa, a. s., od koje je ovisila čistoća njegove "svijesti", već je *džāhilijetski* čovjek svjesno krivotvorio "pravu vijest", od koje je nastala kriva ili prljava "svijest" čovječanstva. Dogma širka, politeizma zamračila je svaku iskru čiste vjere, koja je mogla doći iz *melekūta*, onog što ga je Svevišnji Allah otkrio Ibrahimu Alejhisselam. U stvari, veza između *melakūta* i *nāsūta*, između *'ālemu-l-ghajba* i *'ālemu-l-šehādeta*, bila je prekinuta u tom *džāhilijetskom* svijetu. Zadatak Muhammeda, a.s., nije ni malo bio lahak. Njemu je trebalo mnogo više vremena da u Mekki objasni ibrahimovsku ideju ("tevhīda"), "Božju jednost", nego da u Medini primjeni musaovsku praksu ("šer'at"), "Božji zakon". Morao je Muhammed, a.s., otići iz Mekke u Medinu da bi se ponovo vratio u Mekku, gdje je onda mogao širiti ideju ("tevhīda") i primjeniti praksu ("šer'ata").

Iz Svoje neizmjerne milosti Svevišnji Allah šalje posljednjeg vjesnika i poslanika Muhammeda Alejhisselama sa istom porukom o *tevhīdu* ("monoteizmu"), koju su naviještali vjesnici prije njega: Nuh, Ibrahim, Musa i Isa, a.s. Razlika je bila samo u svezremenom i sveprostornom značenju i značaju Alejhisselamove poslaničke misije u odnosu na njegove prethodnike. Po prvi puta, ali i posljednji puta, Bog, dž. š., ovlašćuje i zadužuje Muhammeda, a. s., da se obrati čovjeku, kao takvom i čovječanstvu, kao jednakom i jedinstvenom ljudskoga rodu u odnosu na ostale žive i nežive vrste u *Nāsūtu*, ("materijalnom svijetu"), ali i u *Melekūtu*, ("nematerijalnom") ili ("duhovnom svijetu"), kao što je svijet džinna. Božja poruka iz nematerijalnog ("*melekūt*") svijeta spušta se u materijalni ("*nāsūt*") svijet ne viša kao poruka za jednu rasu ili naciju, već za cijeli svijet ili za sve svjetove. Kur'an snažno naglašava da postoje svjetovi, a ne samo jedan svijet, a to je ono što u zadnje vrijeme kosmička fizika hoće da objasni, a to je da nije riječ o "univerzumu", jednom svijetu, već je riječ o "multiverzumu", više svjetova. U prvom ajetu prvog poglavlja sure *al-Fatiha* u Kur'anu se jasno kaže: - *Hvala Allahu Gospdaru svjetova*, ("al-hamdu lillahi rabbi-l-'ālemīn").

No, na početku sedmoga stoljeća po Mīlādu čovjek, odnosno čovječanstvo, je bilo i dovoljno mentalno zrelo da je moglo primiti i razumjeti posljednju Božansku poruku ("*risālu*") iz svijeta *lāhūta*, koja se spuštala preko svijeta *džeberūta* i *melekūta* u svijet *nāsūta* gdje stanuje čovjek. *Nāsūt* je svijet materije, gibanja, vremena i prostora, to je zapravo dunjaluk, ovaj svijet; *melekūt* je nematerijalni ili idealni svijet iznad *nāsūta*, u kojem nema ni gibanja, ni promjena, ni vremena. U njemu postoje samo odrazi ili oblici materijalnog svijeta; *džeberūt* je nematerijalni ili racionalni svijet iznad *melekūta*, u kojem nema ni odraza, ni oblika ni materije; *lāhūt* je neopisivi Božanski svijet. Osnovna misija Muhammedovog, a. s., vjesništva i poslanstva bila je spajanje tih svjetova u jedinstvo, kao ("*tevhīd*"), kao "Božija jednost",

kao "čista " nasuprot ("*širka*"), kao "politeizam", kao "nečista dogma" ili "nečista ideologija", koja je narušavala ideju o tom jedinstvu i o toj Božjoj jednosti. A to je bilo moguće postići spajanjem sveopće Božanske poruke od prve do posljednje: od Adema, Nuha, Ibrahima, Musaa, Isaa i Muhammeda a.s. Uistinu, u vjesničkoj i poslaničkoj misiji Muhammeda, a.s., čovječanstvo je po prvi puta, ali i posljednji puta, dobilo sveopću ideju o tome šta treba da zna o jedinstvu svjetova ("*multiversa*") i kako treba da se ponaša u jedinstvu materijalnog i nematerijalnog svijeta. Adem, a.s., je ponio teret prvoga čovjeka iz apstraktnog ("*ālem al-ghajb*") u konkretni svijet ("*ālem al-šehādeh*"). Nuh, a.s., je pokazao da čovjek može naći spas u materijalnom svijetu ako se drži pravila, koja vladaju u duhovnom svijetu; Ibrahim, a.s., je postavio princip *tevhīda*, Božje jednosti, koja najjasnije korespondira jedinstvu *nāsūta* i *melekūta*, materijalnog i duhovnog. Svevišnji je Ibrahimu, a.s., najjasnije pokazao kako funkcioniše jedinstvo *nāsūta* i *melekūta*, materijalnog i duhovnog, pokazao mu je relativnost zvijezda, mjeseca i sunca da bi Ibrahim shvatio Božju apsolutnost. Musa, a. s., je donio u *nāsūt*, materijalni svijet, duh i slovo zakona iz *melekūta*, duhovnog svijeta. Ovaj čin je, zasigurno, jedan od najdramatičnijih u povijesti čovječanstva. Po prvi puta čovjek se zavjetovao, ("*mīthāq*"), duhom i slovom na poštivanje temeljnih pravila koja vladaju u nematerijalnom, idealnom ili racionalnom svijetu: (1) vjeruj u jednog Boga bez lika i oblika; (2) budi dobar roditeljima; (3) ne ubij; (4) ne ukradi; (5) ne laži; (6) poštuji komšiju; (7) ne čini preljubu... To su Musaova pravila iz *melekūta*, iz *džeberūta*, iz *lāhūta*, koja i dan danas odjekuju kosmosom, kao iskre svjetlosti čiste vjere, koju prlja nečista materijalna dogma ili ideologija. Isa, a.s., je imao zadatak da ta pravila, kao Musaov Božanski zakon, ustanovi kao Isaaovu božansku etiku i moral, gdje je ljubav prema Bogu i komšiji vrhunac spoja između *nāsūta*, materijalnog i *melekūta*, duhovnog, kao Božije jednosti, (*tevhīd*).

Sve je bilo spremno kako u *melekūtu*, '*alemu-l'gajbu*, tako i u *nāsūtu*, '*ālemu-l-šehādetu* za najznačajniji trenutak u povijesti ljudskog roda, i to baš u mjesecu Ramazanu, i to baš u noći jednoj noći, koja je bolja od hiljadu mjeseci. I Muhammed Alejhisselam je bio spreman, kao i njegova žena Hatidža, da primi posljednju *melekūtsku* vijest od Svevišnjeg, kao posljedni zavjet ("*mīthāq*") što će biti zapisan u svijesti čovječanstva, u noći lejletu-l-kadra, koja je bolja od hiljadu mjeseci. To je mogla bito bilo koja noć i dan, ali Sveznajući je odabrao da ta noć bude jedan od ramazanskih noći.

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

U mjesecu Ramazanu spušten je Kur'an!

Sveznajući Allah krije od nas noć lejletu-l-kadr zato što hoće da nas ponuka da je dočekujemo u svakoj noći i u svakom danu u mjesecu Ramazanu, kao što krije Svoj rizaluk kad smo mu u pokornosti da bismo Mu bili uvijek u pokornosti, kao što krije Svoju srdžbu kad smo Mu u nepokornosti da bismo uvijek bili na oprezu, kao što krije od nas ko je Njegov Miljenik od ljudi kako bi sve ljude poštovali, kao što krije od nas koja dova je uslišana da bismo u svakoj dovi bili iskreni, kao što krije od nas koja tevba je primljena da bismo se uvijek kajali, kao što krije od nas Svoje najuzvišenije ime ("*ismullah-i e'zam*") da bismo uvijek prizivali sva Njegovo lijepa ima. Allah nam je, ipak, ostavio znak da prepoznamo da je

lejletu-l-kadr najvjerojatnije u 27. noći Ramazana zato što se sintagma lejletu-l-kadr ponavlja tri puta u suret-i kadr, ("innā enzelnā"), a pošto u svakoj sintagmi ima devet slova, pa kad saberemo dobijemo broj 27. Prema tome, većinsko je mišljenje da je lejlet-i kadr 27. noći Ramazana, u kojoj nam meleki, s Allahovom dozvolom, silaze da čuju glas pokornika i pokajnika te mubarek noći u kojoj su otvorene samo one stranice u levh-i mahfuzu, gdje se upisuju naša dobra djela. Te noći, lejletu-l-kadra, stranice u koje se zapisuju naši grijesi su zatvorene sve do zore. U toj noći, lejletu-l-kadra silazi na Zemlju *al-Rūh* ("Duh") da nas nam kaže da ne očajavamo:

وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ

- *Nemojte očajaviti! Allahova milost je prisutna!* (Kura'n, 13: 87)

Ne znam da nam je ikad bila potrebija ova poruka kao danas. Mi to osjećamo i gledamo kako su danas svi očajni i razočarani - i oni koji imaju i oni koji nemaju. Oni koji imaju boje se da će izgubiti to što imaju, a oni što nemaju gube nadu da će ikad išta imati. A onda shvatimo da sreća nije u imanju više nego što nam treba, već je sreća u davanju iz duše onome koji našu pomoć treba. Stoga, draga braćo i sestre, nemojte propustiti ni jednu noć u ovih deset noći i dana Ramazana a da svoje pokajanje i svoje dove ne upućujete kao da je baš večeras lejletu-l-kadr, koja je bolja od hiljadu mjeseci, u kojoj zapišu i pamte sve što je bilo i što će biti.

Allahu Svemogućí, osnaži nas u našoj namjeri da čitamo Tvoje znakove koje spuštaš u mubarek noći lejletu-l-kadra!

Allahu Sveznajući, pouči nas kako da se upoznamo sa rūhom, koji nas posjećuje te odabrane noći lejletu-l-kadra!

Allahu Milostivi, oprosti nam grijeha u noći koja je bolja od hiljadu mjeseci!

Amin!

أَلَا إِنَّ أَحْسَنَ الْكَلَامِ وَأَبْلَغَ النَّطَامِ. كَلَامُ اللَّهِ الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْعَلَامِ!

كَمَا قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي نَظْمِ الْكَلَامِ: "وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ!

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ!

[جُلُوسٌ]

{بَارَكَ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَخْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأُمَّوَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِيمِينَ}

الْخُطْبَةُ الثَّانِيَّةُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدَ الْكَامِلِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، تَعْظِيمًا لِنَبِيِّهِ وَتَكْرِيمًا لِفَخَامَةِ شَأْنِ شَرَفِ صَفِيَّتِهِ، فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ قَائِلٍ مُخِيرًا وَأَمْرًا: "إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا"

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ،
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَفَرَّدَ بِجَلَالِ مَلَكُوتِهِ، وَتَوَحَّدَ بِجَمَالِ جَبْرُوتِهِ، وَتَعَزَّزَ بِعُلُوِّ أَحَدِيَّتِهِ، وَتَقَدَّسَ بِسُمُوِّ صَمَدِيَّتِهِ، وَتَكَبَّرَ فِي ذَاتِهِ عَنِ مَضَارَعَةِ كُلِّ نَظِيرٍ، وَتَنَزَّهَ فِي صِفَاتِهِ عَنِ كُلِّ تَنَاهٍ وَتَصْوَيرٍ..

نَحْمَدُ اللَّهَ عَلَيَّ مَا يُوَلِّي وَيَصْنَعُ، وَنَشْكُرُهُ عَلَيَّ مَا يَزُوي وَيُدْفَعُ، وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَقْنَعُ، وَنَرْضَى بِمَا يُعْطِي وَيَمْنَعُ..

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعْطَى وَأَمْنَعُ، وَخَفَضَ وَرَفَعَ، وَفَرَّقَ وَجَمَعَ، وَوَصَلَ وَقَطَعَ، وَبَحُكِمِهِ رَبِحَتْ الْأُمَّةُ الرَّابِحَةُ وَخَسِرَتْ الْأُمَّةُ الْخَاسِرَةُ..

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَضْحَكَ وَأَبْكِي، وَأَمَاتَ وَأَحْيَا، وَأَغْنَى وَأَقْنِي، وَأَوْجَدَ وَأَفْنِي..

وَدَشَّهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةً مُوقِنٍ بِتَوْحِيدِهِ، مُسْتَجِيرٍ بِحُسْنِ تَأْيِيدِهِ..

وَدَشَّهْدُ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُصْطَفِي، وَأَمِينُهُ الْمُجْتَبِي، وَرَسُولُهُ الْمُبْعُوثُ إِلَيَّ كَافَّةِ الْوَرَي، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ مَصَابِيحِ الدُّجَى، وَأَصْحَابِ الْهَدْيِ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا..

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ مِنْهُ انْشَقَّتِ الْأَسْرَارُ، وَانْفَلَقَتِ الْأَنْوَارُ، وَفِيهِ ارْتَقَتِ الْحَقَائِقُ، وَتَنَزَّلَتْ عُلُومُ آدَمَ فَأَعَجَزَ الْخَلَائِقُ، وَلَهُ تَضَاءَلَتِ الْفُهُومُ فَلَمْ يُدْرِكْهُ مِنْهَا سَابِقٌ وَلَا لَاحِقٌ، فَرِيَاضُ الْمَلَكُوتِ بِزَهْرِ جَمَالِهِ مُونِقَةٌ، وَحِيَاضُ الْجَبَرُوتِ بِفَيْضِ أَنْوَارِهِ مُتَدَفِّقَةٌ، وَلَا شَيْءَ إِلَّا وَهُوَ بِهِ مُنَوِّطٌ، إِذْ لَوْلَا الْوَاسِطَةُ لَذَهَبَ كَمَا قِيلَ الْمُوسُوطُ، صَلَاةً تَلِيقُ بِكَ مِنْكَ إِلَيْهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ..

اللَّهُمَّ إِنَّهُ سِرُّكَ الْجَامِعُ الدَّالُّ عَلَيْكَ، وَحِجَابُكَ الْأَعْظَمُ الْقَائِمُ لَكَ بَيْنَ يَدَيْكَ..

اللَّهُمَّ أَلْحِقْنَا بِنَسَبِهِ، وَحَقِّقْنَا بِحَسَبِهِ، وَعَرِّفْنَا إِيَّاهُ مَعْرِفَةً نُسَلِّمُ بِهَا مِنْ مَوَارِدِ الْجَهْلِ، وَنُكْرِعُ بِهَا مِنْ مَوَارِدِ الْفَضْلِ، وَاحْمِلْنَا عَلَى سَبِيلِهِ إِلَى حَضْرَتِكَ، حَمَلًا مَحْفُوفًا بِنُصْرَتِكَ..

يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ .. يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ .. اسْمِعْ نِدَائَنَا بِمَا سَمِعْتَ نِدَاءَ عَبْدِكَ زَكْرِيَّا ..

وَأَنْصُرْنَا بِكَ لَكَ! وَأَيِّدْنَا بِكَ لَكَ! وَاجْمَعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ! وَحُلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ غَيْرِكَ!

(إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ)

(رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا).

اللَّهُمَّ لَا تَدَعْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا مَرِيضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَلَا عَسِيرًا إِلَّا يَسَّرْتَهُ، وَلَا كَرْبًا إِلَّا أَذْهَبْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ، وَلَا ضَالًّا إِلَّا هَدَيْتَهُ، وَلَا مَظْلُومًا إِلَّا نَصَرْتَهُ، وَلَا ظَالِمًا إِلَّا هَدَيْتَهُ، وَلَا مَيِّتًا إِلَّا رَحِمْتَهُ، وَلَا مُسَافِرًا إِلَّا غَانَمًا سَالِمًا لِأَهْلِهِ رَدَدْتَهُ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ أَعْمَالِنَا خَوَاتِمَهَا، وَخَيْرَ أَيَّامِنَا يَوْمَ نَلْقَاكَ.

نَعُوذُ مِنَ الْفَقْرِ إِلَّا إِلَيْكَ، وَمِنَ الدُّلَالِ إِلَّا لَكَ، وَمِنَ الْخَوْفِ إِلَّا مِنْكَ.

وَنَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ نَقُولَ زُورًا، أَوْ نَعْشَى فُجُورًا، أَوْ نَكُونَ بِكَ مِنَ الْمَعْرُورِينَ.

نَعُوذُ بِكَ مِنْ غُضَالِ الدَّاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَخَيْبَةِ الرَّجَاءِ، وَزَوَالِ النِّعْمَةِ، وَفَجَاءَةِ النِّقْمَةِ.

إِرْحَمْنَا فَإِنَّكَ بِنَا رَحِيمٌ، وَلَا تُعَذِّبْنَا فَإِنَّتَ عَلَيْنَا قَادِرٌ!

اللَّهُمَّ تُبْ عَلَى كُلِّ عَاصٍ، وَاشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ، وَأَفْضِ دِينَ الْمَدِينِينَ، وَفَرِّجْ كَرْبَ الْمُكْرُوبِينَ، وَاشْرَحْ
كُلَّ صَدْرٍ ضَيِّقٍ.

اللَّهُمَّ اشْرَحْ صُدُورَنَا، وَيَسِّرْ أُمُورَنَا، وَوَقِّقْنَا إِلَى مَا تُحِبُّهُ وَتَرْضَاهُ، وَإِنْ أَرَدْتَ عِبَادَكَ فِتْنَةً فَأَقْبِضْنَا
إِلَيْكَ مُعَافِينَ غَيْرَ فَاتِنِينَ وَلَا مَفْتُونِينَ، وَغَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَادِمِينَ وَلَا مُبَدِّلِينَ، وَإِنْ أَرَدْتَ بِعِبَادِكَ فِتْنَةً فَأَقْبِضْنَا
إِلَيْكَ مُسْلِمِينَ مُوَحِّدِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ، وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

يَا عِبَادَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ، يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ!

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ!